

ПОЛ ВЕРЛЕН

ЩОМ ЗОРАТА ПРИИЖДА...

Част 0 от „Добрата песен“

Превод от френски: Кирил Кадийски, 1994

chitanka.info

*Щом зората приижда, щом тя деня довежда,
щом най-после — как чаках, молих се унизен! —
ще долети отново истинската надежда,
щом ще има — как молих! — щастие и за мен,*

*глух ще стана за всяка мисъл мрачна и тежка,
глух за всички кошмари в сънищата. О, глух
и за устата, свити в иронична насмешка,
и за словата с Разум, стъпкал техния дух.*

*Стига свити юмруци! Ах, в една ли интрига —
глупава и случайна — аз съм кипял вбесен,
стига и злата памет ме озлобява, стига
сам съм търсил забрава в тоя проклет абсент!*

*Толкова малко искам — нека Душа сияйна
моята нощ бездънна да озари веднъж
с любовта — тая първа, тая безсмъртна тайна,
с нежности и усмивки — милост за всеки мъж;*

*тръгнал сам след очите с пламъчета златисти
и след дланта, в която тръпне моята длан,
бих вървял по пътеки с мъх и прохладни листи
или по път изровен, с остри тръни постлан.*

*Да прекося живота и смирен да възляза
на върха, отбелязан от самата Съдба,
без едно угризение, завист или омраза —
ето дългът завиден в тая бодра борба!*

*И да приспя по пътя сладостната умора,
бесело ще си пея и ще твърдя до край:
тя ще ме слуша с радост, с нежна вяра във взора.
И не ще и потърся друг, по-прекрасен рай.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.